

Persbericht

European Syriac Union Nederland

15 juni 2018 Hengelo

Betreft: **15 juni Sayfo herdenkingsdag**

Sinds 2015, o.a. op initiatief van de Syrisch-Orthodoxe patriarch Zijne Heiligheid Ignatius Efrem II, en na lange consultaties met verschillende politieke en culturele partijen binnen ons Suryoyo volk, nemen Suryoye jaarlijks Sayfo Herdenkingsdag in acht op 15 juni. Sayfo betekent zwaard in het Suryoyo.

Suryoye (Chaldeeërs-Arameeërs-Assyriërs) zijn een oorspronkelijk onderdeel van de Mesopotamische beschaving. Door de geschiedenis heen hebben de Suryoye veel bijgedragen aan het sociale, culturele, economische en wetenschappelijke leven van het gebied onder verschillende (over)heersers - vaak als stichters, soms als doorgevers aan anderen. Helaas zijn de christelijke Suryoye door de geschiedenis heen continue doelwit geweest van intimidaties, werden zij onderworpen aan gedwongen uittochten uit hun thuisland Mesopotamië en werden zij het slachtoffer van massamoorden. De Sayfo genocide van 1915 welke wij vandaag herdenken was de ultieme poging tot uitroeiing van dit oude volk. Vanwege hun eigen, specifieke christelijke en etnische identiteit werden de Suryoye samen met de Armeniërs en Pontus-Grieken het slachtoffer van genocide in de jaren 1914-1915. Sayfo vond plaats in de oostelijke delen van het Ottomaanse Rijk in de regio's Tur Abdin, Hakkari en Urmia. Vijfhonderdduizend Suryoye (Chaldeeërs-Arameeërs-Assyriërs) werden uitgeroeid door de Ottomaanse heersers en hun lokale (voornamelijk) Koerdische partners.

De Sayfo Suryoyo genocide vond plaats in bijna elk dorp, stad en regio waar Suryoye woonden.

De wrede feiten van Sayfo:

- Publieke, religieuze, invloedrijke personen en intellectuelen werden uitgeschakeld;
- Tienduizenden gedwongen bekeringen tot de islam, veelal vrouwen en kinderen;
- Gedwongen verbanningen van de Suryoye uit hun dorpen, huizen en historische plaatsen;
- Gedwongen deportaties zuidelijk naar huidig Syrië en de Syrische woestijn:
 - Velen stierven onderweg door de ontberingen, ondervoeding en ziekten;
- Plunderingen en inbeslagname van waardevolle goederen;
- Honderden historische kerken, kloosters en onderwijsinstellingen werden verwoest of geconfisqueerd. Kerken werden moskeeën. Suryoye huizen werden Koerdische huizen;
- Vijfhonderdduizend Suryoye martelaren.

De Sayfo, aangestuurd door de Ottomaanse heersers en uitgevoerd door voornamelijk lokale Koerdische stammen en het Ottomaanse leger, had niets minder tot doel dan een totale Ausrottung.

Na 103 jaar laat de Sayfo ons volk niet los. Het herstel van dit psychologische en geestelijke trauma wordt tegengehouden door de bagatellisering en ontkenning van de daders. Ondanks vele wetenschappelijke feiten, onderzoeken en rapporten, ondanks de vele getuigenissen en ondanks de erkenning door Westerse parlementen, blijft Turkije als directe opvolger van het Ottomaanse Rijk in alle toonaarden ontkennen dat het een genocide was op Armeniërs, Pontus-Grieken en Suryoye: “het was een opstand, een staat van oorlog en wij hebben ons Rijk en Turkse land verdedigt”. Een wrede en weerbarstige werkelijkheid voor de overlevenden en hun erfgenamen. Des te meer omdat tot op de dag van vandaag Turkije officieel de Suryoyo identiteit ontkent. De werkelijkheid blijft en blijkt nog weerbarstiger te zijn als we naar de huidige situatie in het Midden-Oosten kijken: een nieuwe poging om de hand te leggen op land en goederen, en een nieuwe poging om ons Suryoyo volk uit zijn thuislanden te verdrijven. Een nieuwe Suryoyo exodus naar West-Europa, de VS en Australië speelt zich op dit moment af.

Wij herdenken vandaag de Sayfo martelaren van 1915. De European Syriac Union belooft te blijven strijden voor hun erkenning en rechten. ESU roept ons hele volk op om vandaag deel te nemen aan de georganiseerde herdenkingen. Strijd tegen de politiek van ontkenning door te herdenken. Houd de herinnering aan de martelaren levend!

European Syriac Union Nederland

15 juni 2018